

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.884 van 17 september 2001
in de zaak A. 52.198/IX-2801.**

In zake :

Bart DE VLEESCHOUWER,
vertegenwoordigd door zijn ouders,
DE VLEESCHOUWER-DE COCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102

tegen :

het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een
Handicap,
gevestigd te BRUSSEL,
Sterrenkundelaan 30.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat namens Bart DE VLEESCHOUWER op 8 juni 1993 is ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 7 april 1993 van de beroepscommissie bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap;

Gelet op het arrest nr. 44.128 van 20 september 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE MEESTER, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDERELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 44.128 van 20 september 1993 waarbij de vordering tot schorsing van het bestreden besluit wordt verworpen;

1.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de beroepscommissie besluit dat thuisbegeleiding verleend moet worden terwijl uit de toepasselijke bepalingen volgt dat thuisbegeleiding in zijn geval niet mogelijk is zodat de beslissing van de beroepscommissie niet uitvoerbaar is; dat, in rechte, zijn betoog erop neerkomt dat, enerzijds, artikel 12, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 opgeheven is door artikel 57, § 1, 6° van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 en dat, anderzijds, artikel 4 van het besluit van 7 februari 1990 slechts voorziet in één thuisbegeleidingsdienst per provincie die enkel werkt voor matig en ernstig mentaal gehandicapten;

1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet wat volgt : de opheffing van artikel 12, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 heeft geen enkele invloed op de wijze van toegang tot een thuisbegeleidingsdienst, zoals die geregeld is door het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991; personen met een lichte mentale handicap kunnen inderdaad niet terecht bij een thuisbegeleidingsdienst, maar de beroepscommissie was blijkbaar niet op de hoogte van dat gegeven en dus zal zij het

dossier opnieuw moeten bekijken omdat haar voorgesteld alternatief niet bestaat; het is evenwel niet omdat thuisbegeleiding niet mogelijk is dat licht mentaal gehandicapten best in een semi-internaat worden opgevangen;

1.3.1. Overwegende dat artikel 12, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 houdende vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor thuisbegeleidingsdiensten zoals bedoeld in artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, bepaalde op welke wijze de verstrekking van de thuisbegeleiding moest gerechtvaardigd worden; dat die bepaling met ingang van 1 april 1992 opgeheven is door artikel 57, § 1, 6° van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, zodat vanaf die datum de verstrekking van de thuisbegeleidingsdiensten niet meer door geneeskundige verslagen of verslagen van diagnosediensten verantwoord moest worden; dat die wijziging in de regelgeving kadert in de nieuwe regeling die door het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap voor de toegang tot de bijstand is ingevoerd en waarin het individueel integratieprotocol een centrale rol inneemt, onder meer op het stuk van het soort van opvang en begeleiding waarvan de betrokken gehandicapte gebruik kan maken; dat evenwel het wijzigen van de wijze waarop de thuisbegeleidingsdienst wordt ingeschakeld niet betekent dat er geen toegang meer is tot de thuisbegeleidingsdiensten; dat in die zin verzoeker ten onrechte stelt dat de opheffing van artikel 12, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 hem uitsluit van de thuisbegeleiding;

1.3.2.1. Overwegende dat artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 februari 1990 houdende de vaststelling van de erkenningsvoorwaarden, de werkings- en subsidiëringsmodaliteiten voor thuisbegeleidingsdiensten als bedoeld in artikel 3, § 1bis, van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten -bepaling die tot 31 december 1995 uitwerking heeft gehad-, met betrekking tot de thuisbegeleidingsdiensten voor gehandicapten de volgende programmatie ingesteld heeft :

- "1° per provincie kan worden erkend :
één dienst voor gezinnen met matig en ernstig mentaal gehandicapten;
één dienst voor gezinnen met motorisch gehandicapten;
- 2° voor de Vlaamse Gemeenschap kan worden erkend :
drie diensten voor gezinnen met auditief gehandicapten;
twee diensten voor gezinnen met visueel gehandicapten;
één dienst voor gezinnen met personen met autisme.";

1.3.2.2. Overwegende dat het genoemde artikel 4 niet voorziet in de erkenning van thuisbegeleidingsdiensten voor het verlenen van bijstand aan licht mentaal gehandicapten; dat de bestreden beslissing dan ook ten onrechte aan verzoeker de mogelijkheid biedt om zich tot een thuisbegeleidingsdienst te wenden; dat in die zin het besluit van 7 april 1993 van de beroepscommissie artikel 4 van het besluit van 7 februari 1990 miskent; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 7 april 1993 van de beroepscommissie bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap met betrekking tot de aan Bart DE VLEESCHOUWER te verlenen bijstand.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien september 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.